

A P R Ó K

Óvónők és színésznők Óz a csodák csodája a Faluház színpadán

A Telepi Óvoda óvónői kara az idén ismét szintársulattá változott mindannyiunk nagy örömére. Megint elcsodálkozom azon, hogy a mi óvodánkban minden óvónő és dadus néni színész is egyben! Időt és energiát nem kímélve megint összefogtak, hogy gyermekeink számára még szebbé tegyék az óvodás éveket. Nem csupán a mese, a darab átadása, előadása révén, hanem a jegybevétel alapítványi célokra fordításával, az óvodai eszközök fejlesztésével és bővítésével.

Az alkalmi szintársulat idén az Óz a csodák csodája című mesét vitte színpadra. A darab előkészületeit hosszas titkolózás előzte meg. A gyerekek izgatottan kérdezték, hogy mi lesz az ideji mese. Az óvó nénik azonban nagyon kitartóak voltak és csak az utolsó pillanatban árulták el azt, fokozva a gyerekek izgalmát. De nem csak a gyerekek, hanem a szereplők is nagy izgalommal és lelkesedéssel készültek. Fogják-e vajon a gyerekek érteni a történetet, nevetnek-e majd a vicces, humoros jeleneteken?

A szereplők lelkesedése és profizmusa teljes mértékben „átjött”. A gyerekek szájatva követték a cselekményt, nevettek a humoros szövegeken, megszólították óvónőiket a színpadon, és gyakran interaktív módon bekapcsolódtak az előadásba.

A tanulságos mesén gyerekeink nemcsak remekül szórakoztak, de a színjátás útján sokkal elevebben eljuthatott hozzájuk a darab üzenete: a barátság révén felvértezhetőnek szívvel, ésszel, bátorsággal, és ezekkel a tulajdonságokkal már bármit elérhetnek!

A darab tehát a korábbi évekhez hasonlóan, az idén is fantasztikus élményt nyújtott nemcsak a gyerek, de a felnőtt nézők számára is. A résztvevők profikat zavarba hozó színvonalon teljesítettek. A dramaturgia, a rendezés, a jelmezek, a színészi munka, a zene, a tánc egyszóval minden tekintetben.

Talán egyetlen körülmény, ami javításra szorul. Ez pedig az óriási érdeklődésből adódó mérhetetlen zsúfoltság. A darab kezdési ideje előtt a teremben már állóhely sem volt és a bejutás is nehézséget okozott. Érdemes lenne elgondolkodni egy új helyszín választásán, ahol a gyerekeknek nem kell összehérszélődniük a kispadokon, és az önkéntes anyukáknak sem kell megkérni a felnőtteket a helyek átadására. Talán a Kalászi Sportcsarnok – amely befogadott már szintén színpadi igényű koncerteket is – kulturáltabb körülményeket biztosítana egy ekkora érdeklődésre számot tartó eseménynek. Biztos vagyok benne, hogy ezzel még több jegy elkelne, és így még inkább elérné a rendezvény a tervezett célját.

Kedves Óvó nénik! Kedves Közreműködők! Köszönjük az élményt és a rengeteg munkát, gratulálunk a nagyszerű teljesítményhez! Az előadás az idén is fantasztikus volt! Várjuk a jövő évi mesét!

Kovács Andrea

Nagy Barnabás anyukája Manó csoport

Óz a csodák csodája, avagy a mi óvó néniink csodája

Elérkezett a várva várt nap, amikor városunk óvodásai beléphetek a csoda színhelyére, a színházterembe. Felcsendült az első dal, a függöny mögül előlépett Dorothy és bájos kutyusa, Totó, és ettől kezdve kicsi óvodásaink már tágra nyílt szemekkel követték az eseményeket, ők is repültek a forgószéllal e kedves mese csodás világába. A gyerekek mosolyogtak, hangos varázslással segítettek a bajba jutottaknak, és bizony ha az Oroszlán, a Madárijesztő vagy éppen Dorothy nem hallgatott a gyerekek figyelmeztetésére, akkor a padokról felugrálva kiabálták, hogy „vigyázz Vera néni...”. Itt mindenki felsorakozott, akinek egy mesében helye van. Tündér, boszorkány, kislány, kedves állatkák és a barátok, akik együttes erővel oldják meg a feladatokat, hogy a végén mindenki megkapja, amire vágyik. A társak segítése, a barátok összetartozása jellemezte Óz meséjét, és óvó néniink kitartó munkája ebben az évben is maga mögé utasította Disney összes meséjét gyermekeink kicsiny szívében.

Nyul Violetta

Csontos Zsófi anyukája Manó csoport

Izgalom a Katica csoportban

A nagyok már sok mindenre kíváncsiak, így nagy érdeklődés kísérte az emberek munkája témát.

Sok mindenről beszélgettünk, még a régi jó játékot is elővettük a varázsládából, az Amerikából jöttünk, mesterségünk címerét.

De a legnagyobb izgalmat **Felkai Olivér Apukája, Csaba** szerezte a gyerekeknek.

Egy keddi délelőtt a munkájáról beszélt nekünk, állatkoponyákat hozott be, posztereket, és röntgenfelvételeket mutatott. A másfél óra alatt nemcsak a gyerekek, de mi is tátott szájjal figyeltük az izgalmas előadást, képeket, csontokat.

Ugye kitalálták, Olivér Apukája állatorvos.

Hát nem csoda, ha azóta mindennap állatorvosi rendelő nyílik a Katica csoportban, és a kutyáktól, a katicáig mindent meggyógyítunk? Ezúton is köszönjük az érdekes, gyerekközpontú előadást.

Teca óvó néni

(Katica csoport)

Hétfőn én viszem a gyereket oviba!

Hamupipóke, Ludas Matyi, Hófehérke. Csupán néhányat említek, de sorolhatnám tovább a nagy „meseklasszikusokat”, amelyet a Budakalászi Telepi Óvoda dolgozói adtak elő az elmúlt időszakban.

Évről - évre egyre színvonalasabb színházi előadásban lehet részünk. Erről árulkodott most is a Faluház zsúfolásig

V I L Á G A

megett nagyterme is. Hiszen sokan, köztük mi is, rendszeresen elhívjuk a nagyszülőket és barátokat a műsorra. Miért? Mert, mindig, ahogy megszólal a zene, és elkezdődik a mese, magával ragad minket a szereplők lelkesedése, jókedve, és – egy rövid időre – újra gyermeknek érezhetjük magunkat.

Az idén Őz, a csodák csodája címmel, ismét egy olyan musical-szerű darabot láthattunk, amely méltán megérdemelte azt az óriási tapsot, amivel a végén az előadást a közönség jutalmazta. A zenés darabot táncos betétekkel színesítették, és hogy még érdekesebbé tegyék, most is – akárcsak az előző mesék alkalmával – egy kicsit a gyerekeket is bevonták a történet alakításába. Most három manó segítségével, akik közül az egyik mindig mindent félreértett. Ezeken a vicces jeleneteken, persze mindannyian, kicsik és nagyok együtt tudtunk kacagni. De, vajon milyen lett volna a mese jó tündér, és gonosz boszorkány – a mesében gonosz tündér – nélkül? Természetesen ebből a történetből sem hiányozhattak, és tegyük hozzá, óriási sikerük volt, főként a sátáni kacajú banyának.

Nem túlzok, ha azt mondom: kipirult, tündöklő gyermekarcok csüngtek az óvó néniken. Hiszen a kedves színpadi jeleneteket gyönyörű díszletekkel, és jelmezekkel tették még érdekesebbé. Emlékszem, az előadás végén egy apuka lelkesen tapsolva megjegyezte:

„Hétfőn én akarom vinni a gyereket az óvodába. Látni akarom az óvónők arcát!”

Kedves Óvó Nénik! Csak így tovább! Izgatottan várjuk a jövő februárt.

Gelu Ibolya

Mazaray Márk anyukája Mackó csoport

Vége?

Február 26. délután 17 óra. Faluház nagyterme.

Izgalom és feszültség. Az idegek játéka.

A gyerekek is izgultak: értünk. Mi is: hogy a gyerekeknek és a szülőknek is tetszen. A szülők: hogy a gyerekek jó helyen üljenek és lássanak.

A mese előtt kisebb kavalkád támadt a teremben, feszültséggel teli hangulat uralkodott.

Aztán csend lett, és átvette helyét a mese, a varázslat, a zene és a mesék szeretete. Mire a vihar elrepítette Dorothy-t a mesék világába, addigra a teremből is kiszállt a feszültség, a külvilág zajja. És mit éreztek a gyerekek? Mire emlékeztek hétfőn? Mondják el ők maguk!

W. Zsombor: nekem 3 dolog tetszett. A táncok, a gonosz boszi és az egész. Az nagyon tetszett mikor a párolgó boszi megijesztett titeket.

S. Verus: nekem az egész tetszett, óriásian, meg az énekkar is. és az Őz sapkája volt a legszebb, ahogy csillogott.

Sz. Bálint: amikor a Dorothy rálocsolta a boszira a csillogó vizet.

Sz. Gergő: mikor felemelték a tánc végén a gonosz boszit és Te kinyújtottad a nyelved, és bolondos szárnyas majom voltál. És a Málna Manó, mert félrebeszélte.

F. Olivér: amikor a Jó boszi megkérdezte: Te jó boszorkány vagy, vagy rossz boszorkány vagy! És a táncok, meg a Totó,

mindig kolbászot kért.

K. Gergely: amikor a Márti néni mondta, hogy nem lehet egy mesét végig nézni. Meg, amikor az oroslán nekiment a szárnyas majmoknak és a Marika néni hátra szólt: Hé, Majmok!! Meg amikor a Totó, azt mondta, hogy Te csak egy csinos kis kolbász vagy!

K. Marci: mikor az almafák megdobálták a hősöket.

B. Balázs: A bádogember. Meg amikor olajozták, meg ő maga gyönyörű volt.

S. Hanna: A Manók éneke, tánca és minden.

V. Maja: az tetszett, mikor Dorothy megpofozta az oroslánt, és a Málna Manó azt hitte, hogy nézheti a mesét és leült a földre.

G. Ádám: mikor elpárolgott a gonosz boszi, ő gyönyörű volt.

R. Olivér: minden nagyon tetszett.

B. Bence: A Pöttömök voltak a színpadon az nagyon muris volt, és megmerevedtek. És ráesett a boszira a ház.

B. Bianka: nekem az Őz tetszett, sajnáltam, hogy csaló lett. És a Jó boszi, meg a Rossz boszi tetszett.

I. Dávid: hát nekem az egész nagyon tetszett. Minden.

B. Viki: én egy kicsit féltem. Aztán kénytelen voltam fújni, hogy Dorothy barátai felkerüljenek a várba.

N. Krisztinka: nekem a jó boszorkány tetszett, mert szép ruhája volt.

B. Józsika: Irénke néni (Citrom manó), nagyon helyes füleid voltak!

G. Márk: amikor Márti néni malackának nevezett minket.

F-Sz. Juli: ahogy mentek a sárga köves úton, meg az elején az ének, meg minden.

T. Évi: Dorothy haja, mert csillogott, villogott, és a Toto (kutya) azt mondta, hogy kolbász mindenki, a gonosz boszi meg bűdös kolbász.

K. Bálint: a boszorkánytól nagyon féltem, a professzor varázsgömbje nagyon tetszett.

És napokkal utána:

- Tényleg, Zsuzsi néni! Még mindig akarod a piros cipőt? - kérdezte Lili?

- Hát, szerintem csinos lennék benne...

- Jó, akkor beosonkodunk a Kinga nénihez amíg alszik és le vesszük a lábáról a piros cipőt és a helyére tesszük a papucsodat!

"Budakalászi Óvodásokért Alapítvány"
Alapítványunk a személyi jövedelemadó
1 % -át is szívesen fogadja.
Adószámunk: 18690163-1-13

Az oldalakat szerkesztette és készítette:
Pávai Zsuzsanna és Fehérváriné Bási Margit